

ת"פ 8458/06/16 - מדינת ישראל נגד אמנון עמנואל, סגלית עמנואל, מרדכי משה ממן, חנה ממן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 8458-06-16 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ'
עמנואל ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
- מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז - פלילי
ע"י המתמחה נטע ניצן

נגד
הנאשמים:
1. אמנון עמנואל
2. סגלית עמנואל
3. מרדכי משה ממן
4. חנה ממן ע"י עוה"ד ששון בר עוז ועוה"ד
פהד חאג'

גזר דין

תמצית כתב האישום והכרעת הדין השניה

1. הנאשם 1 (להלן: **אמנון**) עבד במשך שנים רבות בחברת יוניליוור, הנאשמת 2 היא אשתו (להלן: **סיגלית**) והנאשמים 3 ו-4 הם ילדיה של סיגלית מנישואים קודמים ואשר אמנון שימש להם כאב (להלן: **מרדכי וחנה**, בהתאמה).
2. לפי עובדות כתב האישום, חברת יוניליוור העסיקה "עובדים יומיים" באמצעות חברת דנאל שהיא חברת כוח אדם. תלושי השכר "לעובדים היומיים" הונפקו על ידי חברת דנאל. חברת יוניליוור שילמה לחברת דנאל עבור שירותי כוח האדם וחברת דנאל הנפיקה לה חשבונית עבור התשלום שבוצע.
3. אמנון היה עובד ותיק בחברת יוניליוור והוענקה לו הסמכות על ידה לגייס "עובדים יומיים". אמנון עשה שימוש בסמכות זו על מנת לרשום את מרדכי וחנה כעובדים יומיים של חברת יוניליוור כאשר בפועל הם לא עבדו כלל. כמו כן, דאג לרשום את שכנתו בשם גילה באבו (להלן: **גילה**) כעובדת יומית בעוד שבפועל לא עבדה. הכספים עבור שכרם של מרדכי, חנה וגילה שולמו על ידי חברת דנאל ישירות

לחשבון הבנק של סיגלית.

4. לפיכך, יוחסו לאמנון, סיגלית, מרדכי וחנה העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא לפי סעיפים 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין. כמו כן, יוחסו לאמנון גם העבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין וזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין.

5. בהכרעת הדין השניה שניתנה ביום 6.12.20 קבעתי שיש להרשיע את הנאשמים בקבלת כספים שלא כדין מחברת יוניליוור בשל רישום כוזב של חנה ומרדכי כעובדים בחברת יוניליוור, כדלקמן: לגבי חנה, רישום כוזב כעובדת למשך ארבעה ימים; לגבי מרדכי, רישום כוזב כעובד למשך 18 ימים. סך הכל 22 ימים. כמו כן, נקבע שיש לייחס את הרישום הכוזב של אותם 22 ימים לכל אחד מהנאשמים.

6. כמו כן, בהכרעת הדין השנייה נקבע שיש לזכות את הנאשמים מהעבירות שיוחסו להם בכתב האישום בנוגע ליתרת התקופות שלגביהן נטען שנרשמו ככזב כעובדים אצל חברת יוניליוור (לגבי מרדכי, 28 חודשים פחות 18 ימים; לגבי חנה, 18 חודשים פחות 4 ימים). בנוסף, הנאשמים זוכו מהעבירות שיוחסו להם בכתב האישום בנוגע לרישום של גילה.

7. לפיכך, בהכרעת הדין השניה נקבע כדלקמן:

א. הנאשמים 1, 2, 3 ו-4 (אמנון, סיגלית, מרדכי וחנה) הורשעו בביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן גם בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין. הרשעה זו מתייחסת רק לאותם 22 ימים שדווח שמרדכי וחנה עבדו, בעוד שהוכח שלא עבדו בהם.

ב. אמנון הורשע בביצוע עבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין וכן בעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר לפי סעיף 418 לחוק העונשין, החלק האמצעי, וזאת בנוגע רק ל-22 ימי העבודה שדווח עבור מרדכי וחנה שעבדו ושהוכח שלא עבדו בהם.

טענות הצדדים לעונש

8. המאשימה טענה שיש לעשות אבחנה בין אמנון מצד אחד לבין סיגלית, מרדכי וחנה מצד שני. לגבי אמנון, נטען שהיה לו חלק מרכזי ומוביל בביצוע העבירות שבהן הורשעו הנאשמים וזאת לאור התפקיד

שמילא בחברת יוניליוור והעובדה שעשה שימוש לרעה בסמכויות שניתנו לו על ידה. לכן, המאשימה טענה שלגבי אמנון מתחם העונש ההולם אמור להתחיל ממספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, כאשר עתירתה היא לרף הנמוך. באשר לסיגלית, חנה ומרדכי, נטען שמתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי וגם לגביהם עתרה לרף הנמוך. בנוסף, המאשימה טענה שיש להוסיף רכיבים של קנס ותשלום פיצוי לחברת יוניליוור לגבי כל אחד הנאשמים.

9. הצדדים הסכימו שלאור העובדה שנקבע בהכרעת הדין שמדובר בדיווח כוזב על עבודה שלא בוצעה בנוגע למרדכי וחנה של 22 ימים בלבד, הנזק שנגרם לחברת יוניליוור מסתכם בסכום כולל של 4,800 ₪.

10. ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר על תנאי לגבי כל הנאשמים. באשר לאמנון, ההגנה לא טענה שיש לבטל את ההרשעה בעניינו ובעוד שלגבי סיגלית, מרדכי וחנה, נטען שיש להורות על ביטול ההרשעה בעניינם. ההגנה ביקשה שבית המשפט יורה על קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן לצורך בדיקת שאלת ביטול ההרשעה והבקשה נדחתה.

11. בהחלטתי מיום 29.12.20, קבעתי כדלקמן:

"טרם הוגשה תגובה של המאשימה לבקשת ההגנה לקבלת תסקיר שיתייחס לשאלת ביטול ההרשעה. מכל מקום, אין חובה בחוק לקבלת תסקיר שירות המבחן על מנת שבית המשפט ישקול אם יש מקום לבטל את ההרשעה. בשלב הטיעונים לעונש פתוחה הדרך בפני ההגנה להביא את מלוא ראיותיה לעונש וגם להסביר את הנסיבות האישיות של כל אחד מהנאשמים, שמצדיקות לפי טענתה, את ביטול ההרשעה, לרבות לעניין הנזק המוחשי והקונקרטי שעלול להיגרם לכל אחד מהנאשמים מעצם ההרשעה. כמו כן, ככל שההגנה תמצא שיש צורך בכך, היא גם תדאג להתייבבות עדי האופי מטעמה לדיון שנקבע. לכן, בכפוף לכל האמור לעיל ומבלי להביע עמדה מכל מין וסוג מה תהיה התוצאה הסופית של גזר הדין בשאלת בקשת ההגנה לבטל את ההרשעה, הבקשה של ההגנה לקבלת תסקירים נדחתה. בשלב הטיעונים לעונש, לכל צד שמורות מלוא טענותיו. המזכירות תודיע לצדדים."

12. בסופו של יום, במעמד הטיעונים לעונש הנאשמים לא הביאו עדי אופי מטעמם וגם לא הציגו מסמכים שיש בהם כדי להוכיח שייגרם להם נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה.

13. ההגנה טענה שלגבי סיגלית, היא עובדת כמטפלת בארגון נעמ"ת וקיים חשש שבמידה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה, היא תפוטל מעבודתה. לגבי מרדכי, נטען שהוא עובד כבודק תוכנה בחברת הייטק, וגם לגבי קיים חשש שיפוטל מעבודתו היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה. לגבי חנה, נטען

שהיא עובדת כשפית בתחום הקייטרינג ועלול להיגרם לה נזק בתחום התעסוקה מעצם ההרשעה.

הבקשה לביטול ההרשעה

14. בפסיקה נקבע שהכלל הוא שהליך פלילי אמור להסתיים בהרשעה והחריג הוא אי הרשעה וגם זאת רק במקרים חריגים ויוצאי דופן. כמו כן, האפשרות של אי ההרשעה שמורה למצבים שבהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: ראשית, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (להלן: **האינטרס הציבורי**); שנית, הנאשם הוכיח שעצם ההרשעה תגרום לו לנזק מוחשי וקונקרטי (להלן: **הוכחת נזק מוחשי וקונקרטי**) (ראו למשל רע"פ 4070/14 **פלונית נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 לפסק דינו של השופט שוהם (פורסם בנבו, 17.6.2014)).

15. על פניו, הנאשמים לא הוכיחו שייגרם להם נזק מוחשי וקונקרטי היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה ודי בכך על מנת לדחות את בקשתם לביטול ההרשעה. וביתר הרחבה:

א. לגבי אמנון, ההגנה ויתרה על הטענה שיש לבטל את ההרשעה בעניינו, ולכן מתייתר הצורך לדון באפשרות זו (ראו דברי בא כוח הנאשמים בפרוט' מיום 20.1.21 עמ' 272 ש' 8).

ב. לגבי סיגלית, לא הוגש מטעם ההגנה מסמך כלשהו שמאמת את טענתה שהיא אכן עובדת כמטפלת בארגון נעמ"ת. בנוסף, היא לא הסבירה החל מאיזה תאריך החלה לבצע את העבודה האמורה, ולא הציגה מסמך כלשהו שמצביע על תנאי ההעסקה באותו מקום והאם ההעסקה מותנית בהעדר קיומו של רישום פלילי, או לא. בנסיבות אלה, ברור שיש לדחות את טענתה לבטל את ההרשעה מאחר ולא עמדה בנטל שרובץ לפתחה להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה.

ג. לגבי מרדכי, גם כאן, לא הוגש מטעם ההגנה מסמך כלשהו שמאמת את טענתו שהוא אכן עובד כ-"בודק תוכנה" בחברת הייטק. הנאשם לא הציג את חוזה ההעסקה שלו עם המעביד שלו מהיום על מנת לדעת אם עבודתו מותנית בהעדר קיומו של רישום פלילי, או לא. הנאשם גם לא הבהיר איזו השכלה נדרשת על מנת לבצע את התפקיד האמור או מה הוותק המקצועי שלו בתחום. כמו כן, לא הבהיר ממתי החל לבצע את אותה עבודה, האם בעת שההליך הפלילי שבפניו היה תלוי ועומד או שמה לפני כן. בנוסף, לא הבהיר כיצד הועסק בכל זאת למרות קיומו של ההליך הפלילי הנוכחי בעניינו. בהעדר הבאת ראיות כלשהן לגבי השאלות הבסיסיות שצוינו לעיל, בקשתו לביטול ההרשעה דינה להידחות.

ד. לגבי חנה, שוב, גם היא לא הביאה מסמך כלשהו שמאמת את טענתה שהיא אכן עובדת כ-"שפית" בתחום הקייטרינג. בנוסף, לא הבהירה למה עבודה מעין זו, מחייבת העדר קיומו של

רישום פלילי. די בכך על מנת לדחות את הבקשה לביטול ההרשעה.

שאלת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם

16. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם לגבי סיגלית, חנה ומרדכי מתחיל ממאסר על תנאי ואף טענה לגביהם לרף הנמוך. בנסיבות אלה, מתייטר הצורך להביא דוגמאות מהפסיקה על מנת להמחיש את מדיניות הענישה הנוהגת. הטענה האמורה של המאשימה מקובלת עליו ולכן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי סיגלית, חנה ומרדכי, מתחיל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וזאת בצירוף קנס ופיצוי כספי.

17. המחלוקת בין הצדדים נוגעת רק לשאלה האם מתחם העונש ההולם לגבי אמן אכן מתחיל ממאסר על תנאי, כמו שאר הנאשמים, או שמא ממאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. אומנם, אמן הורשע בעבירות נוספות שבהן לא הורשעו שאר הנאשמים והן עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד וזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר. יתר על כן, תפקידו של אמן בתוך חברת יוניליוור, הוא זה שאיפשר לכל הנאשמים לבצע את העבירות שבוצעו, כל אחד כפי חלקו.

18. אף על פי כן, לא התרשמתי שקיימת הצדקה עניינית לקביעת מתחם עונש הולם שונה עבור אמן מזה שקבעתי לגבי שאר הנאשמים. בסופו של יום, הסכום הכולל של הנזק שנגרם לחברת יוניליוור, הסתכם בסך של 4,800 ₪. העבירות הנוספות שבהן הורשע אמן ושמלכתחילה לא יוחסו לשאר הנאשמים, לא גרמו לנזק כלכלי מתוסף לחברת יוניליוור מעבר לאותם 4,800 ₪. כמו כן, לא צמחה לאמן טובת הנאה מיוחדת ונפרדת מהעבירות הנוספות שבהן הורשע, ושלא לא יוחסו לשאר הנאשמים, שהיא שונה מטובת ההנאה שצמחה לשאר הנאשמים.

19. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי אמן, הוא זהה למתחם שנקבע לגבי שאר הנאשמים.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

20. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים: ראשית, כל אחד מהנאשמים נעדר עבר פלילי; שנית, חלופה הזמן מאז מועד ביצוע העבירות ועד היום (בין 7 ל-10 שנים, כאשר 22 הימים פזורים על פני תקופות שונות); שלישית, לגבי אמן לקחתי בחשבון את המסמכים הרפואיים שהציג לפיהם סבל מדיכאונות ומחרדות בשנים 2013 ו-2014 עקב פיטוריו מחברת יוניליוור (נ/4); רביעית, לגבי אמן לקחתי בחשבון את גילו כיום, בן 64 שנים, שככל הנראה גם לא הצליח להשתלב חזרה במעגל העבודה מאז פיטוריו מחברת יוניליוור ועד היום.

21. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על כל אחד מהנאשמים, את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, כל אחד מהנאשמים לא יבצע עבירה שבה הורשע.

ב. כל אחד מהנאשמים ישלם פיצוי לחברת יוניליוור בסך של 1,200 ₪.

הפיצוי של כל אחד מהנאשמים ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי של הנאשם או הנאשמת שלא שילמו, לפירעון מיד.

ג. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך 1,500 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, במעמד הצדדים.